

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการ
การทำงานเป็นทีม (Team Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น

วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด

วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2567

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

โดย

นางสาวจรัสจันทร์ ยี่มิน

วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

หัวข้อวิจัย : การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการ
การทำงานเป็นทีม (Team Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น
วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด
วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2567

ผู้ดำเนินการวิจัย : นางสาวจรินทร์ ยี่มิน

ตำแหน่ง : อาจารย์ผู้สอน สาขาการตลาด

วุฒิการศึกษา : ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจดิจิทัล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

สถานศึกษาที่ทำงาน : วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

โทรศัพท์ส่วนตัว : 097 1501144

ปีที่ทำการวิจัย : 2567

ประเภทวิจัย : ประเภทที่ 1 วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น วิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการการทำงานเป็นทีม (Team Learning) ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด

ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการการทำงานเป็นทีม (Team Learning) เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรท้องถิ่น วิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด มีประสิทธิภาพส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น (Team Learning) มีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนรู้แบบรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 85

2) นักเรียนมีความพึงพอใจ การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการ การทำงานเป็นทีม (Team Learning) ในรายวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับดีมาก

1. ความเป็นมา ความสำคัญของปัญหา

ผู้วิจัยได้ทำการสอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ในรายวิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งการจัดเรียนในรูปแบบเดิมจะให้ผู้เรียนทำงานและรับผิดชอบผลงานเป็นรายบุคคล จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายบุคคลในรายวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไม่มีความสุข มีอาการเบื่อหน่าย ไม่สนใจในการเรียน ขาดความกระตือรือร้นและท้อแท้ในการทำงานคนเดียวบางคนไม่ทำงานส่งเลย ไม่มาเรียนวันที่มีการส่งงานและนำเสนองานหน้าชั้นเรียน ผลการทดสอบของผู้เรียนและคะแนนเก็บไม่ครบตามสมรรถนะรายวิชา จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและบรรยากาศในการจัดสอนไม่มีความสุขสนุกสนานและผู้เรียนไม่พอใจการเรียนในรูปแบบการทำงานเป็นรายบุคคลในรายวิชาหลักการตลาด ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด ปีการศึกษา 2567

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้การเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) เป็นวิธีการหนึ่งที่ผู้สอนนำเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม สามารถสร้างคุณค่าของทีมงานให้เหนือคุณค่าของบุคคลโดยการนำความแตกต่าง ความเหมือนและศักยภาพของแต่ละคนในทีมนั้นมาผสมผสานกัน เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ สร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในรายวิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ปีการศึกษา 2567 ทำให้การทำงานและผลงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) ยังช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนช่วยสร้างความสุขช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพลังในการค้นคว้า ช่วยเหลือกันและให้ความสำคัญที่จะต้องมีการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองตลอดเวลา และสามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบทีม (Team Learning) มาพัฒนาและแก้ไข ปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2567

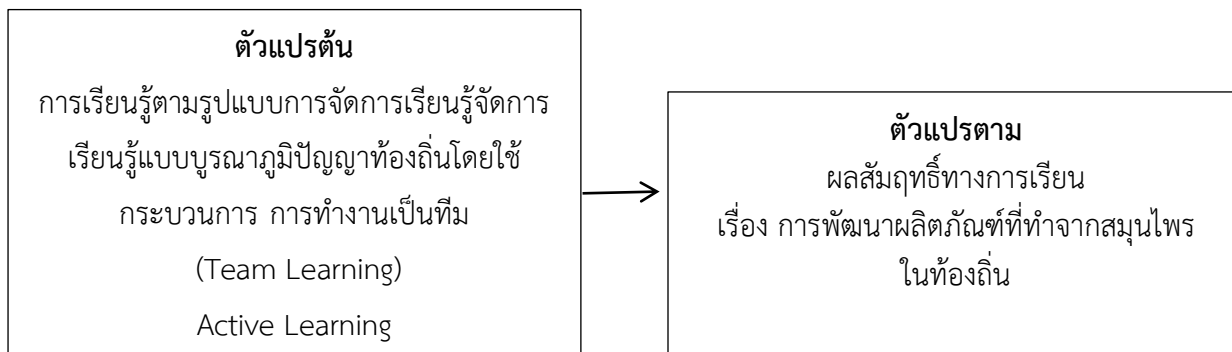
วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นตามรูปแบบการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) ของนักศึกษา สาขาการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศานบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2567 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในรายวิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นตามรูปแบบการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) ของนักศึกษา

สาขาการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา 2567

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์

1. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง เป็นการจัดการการสอนแบบภูมิปัญญาท้องถิ่น การทำงานเป็นทีม ขึ้นอยู่กับผู้สอน เป็นการเรียนแบบบทบาทสมมติ หรือการจำลองสถานการณ์
2. Team Learning หมายถึงการทำงานร่วมกันของนักเรียนมากกว่า 1 คน ขึ้นไป โดยทุกคนจะต้องมีเป้าหมายเดียวกัน เพื่อปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายจนสำเร็จ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการประเมินผลจากผลงาน หรือ การสอบด้วยเครื่องมือ เช่น แบบทดสอบ หรือ แบบการวัดพฤติกรรม

2. แนวคิด /ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด / ทฤษฎี

1. แนวคิดการเรียนรู้ของเพียเจต์

เพียเจต์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "คนเราคิดได้อย่างไร" เรียนรู้ที่จะคิดแก้ปัญหาได้อย่างไร ซึ่งพบว่าผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้เมื่อเผชิญปัญหาหรือประสบการณ์ตรงที่ตนเองเกี่ยวข้อง และประสบการณ์ของผู้เรียนอย่างหลากหลายจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญาเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้โดยการเผชิญประสบการณ์หมายถึง ผู้เรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้าและสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ ปรากฏการณ์หรือปัญหาต่าง ๆ แล้วสามารถใช้ความคิดและประสบการณ์เดิมของตนเองจัดกระทำ

แก้ปัญหาเหล่านั้นได้โดยใช้โครงสร้างสติปัญญาหรือโครงสร้างความรู้ ซึ่งหมายถึง เครื่องมือหรือโปรแกรมทางสติปัญญาที่ช่วยให้คิดแก้ปัญหาได้ ที่เดิมอาจมีอยู่แล้วหรือสร้างขึ้นใหม่เพื่อปรับตัวให้อยู่ในสถานะสมดุล โดยใช้กระบวนการที่เรียกว่า การดูดซับและการปรับให้เหมาะหรือการปรุงแต่ง (assimilation and accommodation)

จะพบว่า พ.ร.บ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งหมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริง สามารถนำไปปฏิบัติและประยุกต์ใช้ได้ “เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง และได้มีการพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ ด้วยกระบวนการแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งในและนอกห้องเรียน สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สังคม และส่วนร่วม” กระบวนการเรียนรู้ที่คล้ายกับ Active Learning จะแตกต่างกันที่กลุ่มผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งยังเป็นเยาวชน จึงเรียกว่า Child Center ส่วนกระบวนการเรียนรู้เป็นทีม Team Learning ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

1. กำหนดผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ให้ครอบคลุมองค์ความรู้ที่ต้องการให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะเจตคติ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม
2. กำหนดสาระการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่ต้องการทำให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน
3. ออกแบบหรือทำแผนกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเน้นกิจกรรม 4 องค์ประกอบดังนี้
 - 3.1 การแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนดึงประสบการณ์เดิมของตนเอง ออกมาเชื่อมโยงหรืออธิบายปัญหาใหม่ที่พบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือข้อสรุปการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์นี้ ครูอาจใช้สื่อ เช่น วีดิทัศน์ ตั้งคำถามหรือสื่อกิจกรรม ใดๆ อื่น ๆ มาใช้ก็ได้
 - 3.2 การสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน โดยการตั้งประเด็นปัญหาหรือคำถามให้ผู้เรียนได้ คิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ ประสบการณ์ร่วมกัน อาจใช้สถานการณ์จำลองที่ทำทนายอาณัติ ความรู้สึกของผู้เรียน เช่น ความรักเป็นอมตะ มีจริง หรือ รักและเมตตาต่างกันอย่างไร เป็นต้น
 - 3.3 การนำเสนอความรู้ หมายถึง การหลอมรวมแนวความคิดที่ได้จากการอภิปรายกลุ่มเข้ากับหลักการทฤษฎีที่ครูจัดเตรียมให้ หรือค้นคว้ามาจากแหล่งเรียนรู้ มาสังเคราะห์ภายในกลุ่มผู้เรียน จนเกิดความเชื่อมั่นยอมรับว่าเป็นข้อเท็จจริง เช่นการนำปัญหา หรือภัย โทษ จากการสูบบุหรี่หรือ สิ่งเสพติดทุกชนิดล้วนเกิดโทษต่อตนเอง สังคม และมีผลกระทบต่อประเทศชาติ โดยรวมจนผู้เรียนยอมรับ

1.4 การประยุกต์ใช้ นำเสนอหรือลงมือปฏิบัติ หมายถึง การนำเสนอความรู้ที่ต่อกลุ่มในห้องเรียน การนำเสนอต่อสาธารณะในลักษณะ ป้ายนิเทศ ป้ายโฆษณา หรือการเผยแพร่ทางสื่อมวลชน และ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง เช่น การลด และ เลิกสูบบุหรี่ สิ่งเสพติดเพราะตระหนักรู้และเชื่อในสิ่งที่ตนเองประสบ ถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จที่มีผลการเรียนรู้ที่มีคุณค่าสูงสุด (ไพบุลย์ เปานิธิ, 2546:51-57)

2. ความรู้เกี่ยวกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local wisdom) หมายถึง องค์ความรู้อันลุ่มลึกหรือการหยั่งรู้ที่เกิดจากสัมพันธภาพอันแนบแน่นระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับธรรมชาติ และมนุษย์กับอำนาจเหนือธรรมชาติ ภูมิปัญญาจึงไม่ใช่ สิ่งที่เกิดขึ้นมาลอย ๆ แต่เป็นผลของกระบวนการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสรรพสิ่งภายในระบบนิเวศท้องถิ่น นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2536, หน้า 3) กล่าวถึงความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ 4 ประการ คือ 1) ความรู้และระบบความรู้ ภูมิปัญญาไม่ใช่สิ่งที่แวบขึ้นในหัว แต่เป็นระบบความรู้ที่ชาวบ้านมองเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ เป็นระบบ ความรู้ที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ ฉะนั้นการศึกษาว่าชาวบ้าน “รู้อะไร” อย่างเดียวไม่พอ แต่ต้องศึกษาด้วยว่าเขาเห็นความสัมพันธ์ ของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นอย่างไร 2) การสั่งสมการกระจายความรู้ ภูมิปัญญาเกิดจากการสั่งสมและกระจายความรู้ ความรู้นั้นไม่ได้ลอยอยู่เฉย ๆ แต่ถูกนำมาบริการคนอื่น เช่น หมอพื้นบ้าน ชุมชนสั่งสมความรู้ทางการแพทย์ไว้ในตัวคน ๆ หนึ่ง โดยมีกระบวนการทำให้เขาสั่งสมความรู้ เราควรศึกษาด้วยว่ากระบวนการนี้เป็นอย่างไร หมอคนหนึ่งสามารถสร้างหมอคนต่อมาได้อย่างไร 3) การถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญาชาวบ้านไม่ได้มีสถาบันถ่ายทอดความรู้แต่มีกระบวนการถ่ายทอดที่ซับซ้อนถ้าต้องการเข้าใจภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องเข้าใจกระบวนการถ่ายทอดความรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งด้วย 4) การสร้างสรรค์และการปรับปรุง ระบบความรู้ของชาวบ้านไม่ได้หยุดอยู่กับที่แต่ถูกปรับเปลี่ยนตลอดมา โดยอาศัยประสบการณ์ของชาวบ้านเอง ซึ่งยังขาดการศึกษาว่าชาวบ้านปรับเปลี่ยนความรู้และระบบความรู้เพื่อเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างไร (รีนา ศรีวรสาร, ออนไลน์, 2556)

3. ความรู้เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม

การทำงานเป็นทีมเป็นการทำงานที่ทุกคนในทีมมีเป้าหมายเดียวกันในการทำงาน มีการแบ่ง หน้าที่ความรับผิดชอบกัน โดยทุกคนในทีมต้องมีการประสานงานกันในส่วนต่าง ๆ มีการเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนปัญหา เพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาเหล่านี้ อีกทั้งการทำงานเป็นทีมเป็นการรวมกลุ่มคนหลายคนเข้ามาด้วยกัน ทุกคนมีความสามารถแต่ความสามารถของ ทุกคนมีจำกัด การนำความสามารถของทุกคนมารวมกัน จึงเกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้ง เมื่อมีการทำงานร่วมกันจะเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีไอเดียใหม่ ๆ เกิดขึ้น (อิงครัต จันทรวงศ์ : 2565)

องค์ประกอบของ การเรียนการสอนรูปแบบทีม Team Learning มี 4 เรื่อง ดังนี้

1. การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้ร่วมทีม
2. การนำเสนอความคิด
3. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
4. ความสามัคคี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อิงครัต จันทรวงศ์ (2565) ปัจจัยการทำงานเป็นทีมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กรมศิลปากร จังหวัดสงขลา พบว่า ระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมศิลปากร จังหวัด สงขลา อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ กรม ศิลปากร จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ข้าราชการกรมศิลปากร จังหวัดสงขลา ที่ประกอบด้วยเพศ สถานภาพ สถานที่ปฏิบัติงาน มีระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และระยะเวลาการ ปฏิบัติงานมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสุดท้ายพบว่าปัจจัยการ ทำงานเป็นทีม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมศิลปากร จังหวัดสงขลา อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ญาณัญญา หวังอนุภาพ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาคทฤษฎี ทักษะ วิชามนุษย์สัมพันธ์ในองค์การ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชมงคลรัตนโกสินทร์เกษม จากการสอนแบบมีส่วนร่วม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาคทฤษฎีของศึกษาสูงขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สายสุนีย์ กลิ่นสุคนธ์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจที่มี ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนป่อนนาคราชสวาทวิทยานนท์ อำเภอมะขามบุรี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักเรียนได้รับการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ มีความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ผลการทบทวนสรุปได้ว่า การพัฒนาพฤติกรรม และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนการสอนโดยการสอนแบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบทีม Team learning และกิจกรรมที่หลากหลายที่สามารถช่วยกระตุ้นนักศึกษาให้มีความคิด ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเป็น ส่วนใหญ่ของการเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลทำให้ผลการทดสอบและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หลังเรียน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

จันทิมา จันทรเฑียร (2564) รูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรมเครื่องจักสาน กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชน จังหวัดสงขลา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ กระบวนการ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรม เครื่องจักสาน โดยมี วิสาหกิจชุมชน 6 กลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้อาวุโส /ปราชญ์ ชุมชน 1คน/กลุ่ม ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

1 คน/กลุ่ม และผู้ประกอบอาชีพจักสาน ไม่น้อยกว่า 5 ปี 7 คน/กลุ่ม รวมทั้งหมด 54 คน ใช้วิธีการ สัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งการเลือกให้ข้อมูลหลักเป็นการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรม เครื่องจักสาน ประกอบด้วย 2 ลักษณะคือ (1) ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเดิม และ (2) ความรู้ใหม่ นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมประยุกต์ สำหรับกระบวนการจัดการความรู้พบว่า มี 5 ขั้นตอน คือ (1) การกำหนดความรู้จากบรรพบุรุษมากำหนดผลิตภัณฑ์ผ่านการคิดและตัดสินใจร่วมกันของสมาชิกกลุ่ม (2) การแสวงหาและยึดกุมความรู้ เป็นความรู้ที่ได้มาจากทั้งภายในและภายนอกกลุ่ม เพื่อให้เกิดความรู้เพิ่มขึ้น (3) การแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่มเพื่อให้สมาชิกกลุ่มมี ทักษะการผลิตมากขึ้น (4) การจัดเก็บความรู้ เป็นการจดจำด้วยการฝึกปฏิบัติ และ (5) การถ่ายทอดความรู้จากบุคคลสู่บุคคลโดยการสาธิต ส่วนปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการความรู้พบว่า สมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ ๆ มีความเชื่อมั่นผู้นำกลุ่มรวมไปถึงข้อค้นพบของการวิจัย คือ “การพึ่งตนเอง” ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้ ประชาชนยังเห็นคุณค่าและหันมาใช้สินค้าที่ผลิตจากสมาชิกกลุ่มของภูมิปัญญาท้องถิ่น หัตถกรรมจักสานมากขึ้น เพื่อสามารถขยายผลนำไปสู่การสร้างการมีส่วนร่วมของการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน อย่างยั่งยืน

วรารพร บุญมี (2564) การวิจัยเรื่องสื่อการสอนกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า ในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจะต้องคิดค้นสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้าน การเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้าน สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่ง สื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะดังกล่าว นั้น ได้แก่ การทัศนศึกษา การลงมือปฏิบัติผ่านการทำโครงการ การทำกิจกรรม การจัดแสดงผลงาน การทดลอง การทำงานกลุ่ม และสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสื่อและการจัดการเรียนการสอนเหล่านี้ จะช่วยให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมจริงได้ ทดลองทำในสิ่งที่คิดผ่านการทำโครงการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านกระบวนการกลุ่ม ออกไปหาประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก และได้จัดแสดงผลงานของตนเอง จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจน เกิดประสบการณ์ และทักษะเฉพาะตน สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการ เรียนรู้ไปปรับใช้และต่อยอดในการประกอบอาชีพในอนาคต

3.วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยกระบวนการการทำงานเป็นทีม วิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสาธาณบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัย ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1)ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย 2)เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3) วิธีการสร้างเครื่องมือ 4) รูปแบบการวิจัย 5) การเก็บรวบรวมข้อมูล 6) วิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 จำนวน 8 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้ การทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น
2. แบบสังเกตพฤติกรรม
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้การทำงานเป็นทีม วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ซึ่งลักษณะแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scales) แบ่งเป็น 5 ระดับ
4. ชิ้นงานในเข้าร่วมกิจกรรม
5. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ทดลองเรียนแบบมีส่วนร่วม

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 คู่มือและเอกสารเกี่ยวกับวิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
 - 1.2 ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยกระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น จากหนังสือเรียน นิตยสาร วารสาร อินเทอร์เน็ต และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา
 - 1.4 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและคุณลักษณะที่ต้องการเน้น
 - 1.5 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.6 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตามลำดับของจุดประสงค์การเรียนรู้ ลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคและวิธีการ จำนวน 3 คน พิจารณา

1.8 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ไปทดลองใช้

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ที่สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลความสามารถของนักศึกษาในการเรียนรู้ วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับ วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลความสามารถของนักศึกษาในการเรียนรู้จากหนังสือ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการจัดการเรียนรู้

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลความสามารถของนักศึกษาในการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์ เป็นแบบปรนัย 4 คำตอบ จำนวน 10 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่ 1) นางเมทินี อิมามิ (ผู้ช่วยผอ.ฝ่ายวิชาการ) 2) นางสาวอณู เทศงามถ้วน (หัวหน้าสาขาการบัญชี) 3) นางสาววิศัลยา ทองทับ (หัวหน้าสาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ)

2.6 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษา ตอบถูกมากตัดออก ข้อใดที่นักศึกษา ตอบถูกน้อยตัดออก

2.8 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่ จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อสื่อช่วยสอนด้วยการจำลอง (simulate) & Team เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารตำรา แนวคิด ทฤษฎี บทความทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 กำหนดลักษณะของข้อคำถามตามขอบเขตเนื้อหาตามกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

3.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา (Wording) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยให้ลงความเห็นและให้ค่าคะแนนดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549, หน้า 117) ได้แก่

- นางเมณี อิมามิ ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- นางสาวอณู เทศงามถ้วน หัวหน้าสาขาการบัญชี
- นางสาววิศัลยา ทองทับ หัวหน้าสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล :

1. นำเข้าสู่บทเรียน วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

3. โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

4. ทดสอบหลังเรียน พร้อมสรุปและนำไปปรับปรุง วิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

5. รูปแบบการจัดสอบ วัดผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยการวัดด้วยทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อวัดความรู้และการปฏิบัติได้จริง

วิเคราะห์ข้อมูล : ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 102 – 103)

2. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อช่วยสอนด้วยการจำลอง (simulate) & Team วิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนาบริหารธุรกิจ จากคะแนนระหว่างเรียน และคะแนนจากการทำแบบทดสอบหาผลสัมฤทธิ์หลังเรียน โดยหาค่า E_1 และ E_2 (ยงยุทธ สุทธิชาติ, 2544 : 39 - 40)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม) กำหนดเกณฑ์ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 248 - 249)

3.2 หาค่าดัชนีความยากง่าย (Difficulty) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543 : 196)

3.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 185 - 186)

3.4 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) ใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543 : 215)

4. การเปรียบเทียบผลของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน วิชาหลักการคิดเชิงออกแบบและนวัตกรรมธุรกิจดิจิทัล โดยการหาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (พรณี ลีกิจวัฒน์, 2551 : 145 - 146)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย หาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย (บทที่4) ตารางที่ 1 การหาประสิทธิภาพของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

คนที่ (n)	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนแบบทดสอบ
1	7	9
2	6	9
3	7	9
4	7	9
5	8	9
6	8	9
7	7	8
8	7	9
รวม	57	72
$\bar{X}$	7.13	9.00

จากการหาประสิทธิภาพ ของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น พบว่า นักเรียน 8 คน ทำคะแนนระหว่างเรียนได้ค่าเฉลี่ย 7.13 คิดเป็นร้อยละ 57.00 และคะแนนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ย 9.00 คิดเป็นร้อยละ 72.00 ตามเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

2. การทดลองใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น

คะแนน	ร้อยละ	μ	σ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	69.00	6.90	1.30
คะแนนทดสอบหลังเรียน	87.00	8.70	1.27

จากตารางที่ 2 พบว่าผลความสามารถของนักศึกษาในการเรียนรู้ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.90 ($\sigma = 1.30$) คิดเป็นร้อยละ 69. ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.70 ($\sigma = 1.27$) คิดเป็นร้อยละ 87.00

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น

ตารางที่ 3.1

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	μ	σ	ความหมาย
1. ด้านทักษะ			
1.1 พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยี	4.60	0.49	ดีมาก
1.2 ตรงตามจุดประสงค์รายวิชา	4.64	0.48	ดีมาก
1.3 รู้สึกสนุก ไม่น่าเบื่อ ทันสมัยต่อปัจจุบัน	4.32	0.47	ดี
2. ด้านแบบประเมินผลการเรียนรู้			
2.1 อุปกรณ์และเครื่องมือส่งเสริมต่อการเรียนรู้	4.44	0.50	ดี
2.2 ผู้สอนเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	4.48	0.50	ดี
2.3 เทคนิคการสอนกระตุ้นการเรียนรู้	4.60	0.49	ดีมาก
2.4 สร้างความมั่นใจในการสร้างชิ้นงาน	4.40	0.49	ดี
2.5 ลดความกังวลในการปฏิบัติจริง	4.36	0.48	ดี
รวม	4.49	0.42	ดีมาก

ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ในด้านทักษะ และด้านแบบประเมินผลการเรียนรู้ ที่ใช้โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น จำนวน 8 คน ในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 4.49 ($\sigma = 0.42$)

5.สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการเรียนวิชาการตลาดสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Team Learning ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา การตลาดเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตามแผนการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม Team Learning ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยวิธีสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงมาจำนวน 1 กลุ่ม จำนวน 8 คน สรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการเรียน ของนักศึกษา รายวิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 หลังการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม Team Learning มีผลจากการสังเกต ดีขึ้น จากการประเมินผลด้วยการสังเกตของผู้สอน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติ รายวิชาการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 จากการสอนแบบ Team Learning แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติ รายวิชา การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 จากการสอนแบบการทำงานเป็น Team Learning เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานตามหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น พบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรในท้องถิ่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ และได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำมาทดลองใช้จริง มีความถูกต้องทันสมัย มีเนื้อหาสาระครบถ้วน มีความต่อเนื่อง มีความกระชับรัดกุม และชัดเจนอีกทั้งนักศึกษายังได้รับคำแนะนำวิธีการเรียนรู้จากครูผู้สอนที่จัดการเรียนรู้ ทำให้สามารถเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ถูกต้องตามขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับ (วราพร บุญมี, 2564) การวิจัยเรื่องสื่อการสอนกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า ในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจะต้องคิดค้นสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ใน 3 ด้าน

ได้แก่ ทักษะด้าน การเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่ง สื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะดังกล่าวนี้ ได้แก่ การทัศนศึกษา การลงมือปฏิบัติผ่านการทำโครงการ การทำกิจกรรม การจัดแสดงผลงาน การทดลอง การทำงานกลุ่ม และสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสื่อและการจัดการเรียนการสอนเหล่านี้ จะช่วยให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมจริงได้ ทดลองทำในสิ่งที่คิดผ่านการทำโครงการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านกระบวนการกลุ่ม ออกไปหาประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก และได้จัดแสดงผลงานของตนเอง จะช่วยให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้ที่ชัดเจน เกิดประสบการณ์ และทักษะเฉพาะตน สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการ เรียนรู้ไปปรับใช้และต่อยอดในการประกอบอาชีพในอนาคต

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคทฤษฎี และทักษะการปฏิบัติ วิชา การจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 2 เป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียน และจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาการหาข้อมูลทางการตลาดดีกว่าก่อนเรียนแบบมีส่วนร่วมโดยลงมือปฏิบัติเอง ซึ่งโดยธรรมชาติของนักศึกษาโดยทั่วไปแล้วในการเรียนจะไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน ไม่กระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือ หรือหาข้อมูลไว้ล่วงหน้าประกอบการเรียนแบบเก่าที่เป็นแบบบรรยาย จึงเห็นชัดว่านักศึกษาขาดความสนใจ และขาดการเรียนการสอนแบบการทำงานเป็นทีมจึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 70% ขึ้นไป) เมื่อนำการจัดการเรียนการสอนแบบการทำงานเป็นทีมเข้ามาปรับประยุกต์ ใช้ จึงทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ผลตามมาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 70 % ขึ้นไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ด้านการเรียนการสอน

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียน คุณลักษณะทางจิตพิสัยเชิงบวกและคุณธรรมของนักศึกษาที่พึงประสงค์ แสดงว่าแผนการจัดการเรียนการสอนแบบการทำงานเป็นทีม (Team Learning) มีผลต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ความจำ การนำไปใช้ เป็นการสร้างวิธีการเรียนการสอนแบบใหม่ขึ้นมาให้การเรียนมีชีวิตชีวาสนุกได้กระตุ้นให้เกิดกระบวนการตามผลการเรียนรู้ ตามที่กล่าวมาได้โดยนำ การเรียนการสอนแบบการทำงานเป็นทีม Team Learning มาใช้ในการเรียนการสอนสามารถพัฒนาพฤติกรรมนักศึกษาได้ดีขึ้นกว่าเดิม สามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยและพัฒนาการสอนแบบการทำงานเป็นทีม (Team Learning) ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้เกิดการสนับสนุนจากเทคโนโลยีมากขึ้น
2. ควรจัดทำเป็นตำราหรือรูปแบบของบทเรียนแบบการทำงานเป็นทีม (Team Learning) ให้ครบบรายวิชา

บรรณานุกรม

- ญาณัญญา หวังอนุภาพ .(2555).การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคทฤษฎี ทักษะ วิชา
มนุษยสัมพันธ์ในองค์การ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
จากการสอนแบบมีส่วนร่วม.กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
- สายสุนีย์ กลิมสุคนธ์.(2555). ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อ
ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนป้อมนาคราชสวาท
ยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ กศม.กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิตินา แคมมณี. (2563). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
(พิมพ์ครั้งที่ 24).กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาณุพงศ์ แก้วบุญเรือง. (2562). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา.
- ทิตินา แคมมณี. (2560). รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2560). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.(2564). กรอบ
สมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : บริษัท พริกหวานกราฟิก
จำกัด.
- นนทลี พรธาดาวิทย์. (2559). ทักษะในการทำงานเป็นทีมด้วย กระบวนการจัดการเรียนการสอน
รูปแบบจิ๊กซอ (Jigsaw Technique).กรุงเทพฯมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี รัตนชูศรี. (2556). เสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการสอนแบบการปฏิบัติงานกลุ่ม
นักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด. สืบค้นเมื่อ 17 มิถุนายน
2566,จาก http://www.hu.ac.th/conference2013/proceedings2013/pdf/Book3/Poster_2/367_521-528.pdf.

ภาคผนวก

ภาพชิ้นงาน จากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ภาพประกอบการทำกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดย

วิธีการทำงานเป็นทีมร่วมกับบุคลากร ที่มีความรู้เกี่ยวกับการบูรณาการ

ในชุมชนนุรูลิสลามบ้านาดับ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

สเปรย์ระงับกลิ่นเท้าจากสมุนไพร

สเปรย์ระงับกลิ่นเท้าจากสมุนไพร

